

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124306178
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124306178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX, F., v konaní o zaplatenie 8.835,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/45/2024-129 zo dňa 2.10.2024, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu do výroku I. o d m i e t a .

Vo výrokoch II., III., IV. rozsudok prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť istinu úveru vo výške 6.649,59 €, zmluvný úrok v sume 1.995,25 €, 7,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.994,60 € od 5.9.2023 do zaplatenia a ďalej 7,5 % úrok z omeškania ročne

-
zo sumy 188,19 € od 26.9.2023 do zaplatenia,

-
zo sumy 193,07 € od 26.10.2023 do zaplatenia,

-
zo sumy 193,02 € od 26.11.2023 do zaplatenia,

-
zo sumy 197,80 € od 26.12.2023 do zaplatenia,

-
zo sumy 197,96 € od 26.1.2024 do zaplatenia,

-

zo sumy 200,47 € od 26.2.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 207,19 € od 26.3.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 205,63 € od 26.4.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 210,16 € od 26.5.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 210,89 € od 26.6.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 215,31 € od 26.7.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 216,28 € od 26.8.2024 do zaplattenia,

-

zo sumy 219,02 € od 26.9.2024 do zaplattenia,

všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol.

Žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 52 % celkovo vzniknutých trov konania žalobcu, s tým, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca v tom čase podnikajúci pod obchodným menom G. H., D. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka a to dňa 29.12.2017. Podľa tejto zmluvy, ktorá mala náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona č. 129/2010 Z.z., bol žalovanému poskytnutý účelový úver určený na refinancovanie v zmluve uvedených úverov vo výške 15.000 €, ktorý mal byť splácaný po dobu 96 mesiacov pri termíne konečnej splatnosti úveru 25.12.2025, pri výške mesačnej splátky 267,94 € a pri výške poslednej splátky 267,57 €, pri fixnej úrokovej sadzbe 14,90 % ročne, RPMN banky 16 % ročne, priemernej RPMN na trhu 8,73 % ročne, odplata za poskytnutie úveru 14,90 % ročne, najvyššej prípustnej hodnote odplaty v tom čase 17,46 % ročne a pri celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť 25.721,87 €. Úver bol poskytnutý bez poistenia schopnosti spotrebiteľa splácať úver s tým, že splátky boli zročné vždy k 25. dňu v mesiaci a v zmluve bol uvedený aj účet, na ktorý mali byť poskytované bezhotovostné splátky. Zmluva rovnako obsahovala dva úvery, ktoré mali byť z predmetného úveru na refinancovanie poskytnuté a obsahovala aj termín splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie, poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru s tým, že prvá splátka bola zročná k 25.1.2017. Z rozpisu splátok bolo zrejmé, že splátka obsahuje jedine časť započítavanú na istinu a časť započítavanú na zmluvné úroky, ktoré sa postupne v priebehu splácania menili. Súd z výzvy z 9.1.2023 zistil, že žalobca touto vyhlásil úver za okamžite splatný a žiadal proti žalovanému celkovo zaplatiť sumu 9.614,82 €. Z tejto výzvy nevyplýva, pre ktorú zročnú splátku si žalobca takýmto spôsobom počínal. Žalobca do spisu nepripojil ani notifikáciu, ktorú predpokladá ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, z ktorej by vyplývalo, že je žalovaný s niektorou konkrétnou splátkou v omeškaní viac ako 3 mesiace a pokiaľ ju nezaplatí, žalobca pristúpi ako veriteľ k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Takáto listina sa v spise vôbec nenachádzala. Navyiac, podľa názoru súdu, táto notifikácia musí obsahovať konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník viac ako 3 mesiace v omeškaní, čo robí výzvu dostatočne určitou v zmysle

§ 37 Obč. zákonníka, navyiac umožňuje dlžníkovi zaplatením tejto splátky odvrátiť vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Skutočnosť, že veriteľ nevyhlásil okamžitú splatnosť úveru platne v súlade so zákonom, spôsobuje, že dlžník môže splácať poskytnutý úver podľa pôvodnej dohody zo dňa 29.12.2017, teda splátkami v celkovej výške 267,94 €, ktoré sú zročné vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca. Táto skutočnosť tiež spôsobuje, že ku dňu rozhodovania súdu nebol zročný celý úver, ale len splátky, ktoré boli zročné k 25.9.2024 (súd rozhodoval 2.10.2024). Súd po obsahovej stránke vyhodnotil kontraktálny proces, ktorý žalobca uskutočnil so žalovaným pred uzatvorením zmluvy skúmajúc jeho bonitu, ale aj samotný obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako súladné so zákonom. Úverovú zmluvu považoval za zmluvu korektnú a preto pri rozhodovaní o nároku žalobcu, vychádzal z jej obsahu. Súd však musel prihliadať aj na ust. § 54a Obč. zákonníka, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom, alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. V zmysle § 103 Obč. zákonníka sa jednotlivé splátky úveru premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Keďže žaloba bola na súd podaná 9.5.2024, je zrejmé, že nároky žalobcu sú premlčané do 9.5.2021. Za obdobie od 9.5.2021 do 25.9.2024 by žalovaný podľa rozpisu splátok v splátkovom kalendári, ktorý obsahovala zmluva, dlhoval na istine 6.649,59 € a na úrokoch viac ako žalobca požadoval, teda sumu 1.995,25 €. Keďže žalobca požadoval úroky z omeškania od 5.9.2023, k tomuto dňu na istine úveru po odpočítaní sumy celkovo 467,23 €, ktoré žalovaný zaplatil do 4.9.2023, tak ako to samotný žalobca v žalobe uviedol, dlhoval na istine sumu 3.994,60 €. Z tejto sumy podľa presvedčenia súdu bolo žalobcovi možné priznať úrok z omeškania od 5.9.2023 do zaplatenia a ďalej mu ho bolo možné priznať len z jednotlivých súm istiny, ktoré pripadali na jednotlivé splátky od 25.9.2023 do 25.9.2024 (vzhľadom na rozhodovanie súdu). Žalovaný sa do omeškania s úhradou jednotlivých splátok istiny dostával vždy dňom nasledujúcim po splatnosti tej ktorej splátky. Čiže súd priznal žalobcovi na istine len istinu, ktorá bola nepremľaná a splatná ku dňu rozhodovania súdu, zmluvné úroky, ktoré boli nepremľané a boli splatné ku dňu rozhodovania súdu a úrok z omeškania len postupne z jednotlivých splátok istiny tak, ako je to vyššie uvedené. Súd žalobcovi nepriznal vyčíslený úrok z omeškania, resp. kapitalizovaný úrok z omeškania v celkovej sume 438,01 €, nakoľko pri kapitalizácii týchto úrokov žalobca vychádzal z istiny, ktorá vzhľadom na nedodržanie podmienok vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru nebola ešte zročná. Rovnako súd žalobcovi nepriznal ani náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko žalobca tieto náklady nepreukázal. O výške náhrady trov konania žalobcu súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. Vzhľadom na vyčíslené sumy, ktoré žalobca uplatňoval celkovo vo výške 11.269,08 € a ktoré boli žalobcovi priznané vo výrokovej časti tohto rozsudku, neúspech žalobcu bol v rozsahu 2.195,23 €, čo predstavuje 24 % celkovo uplatnenej vyčíslenej sumy. Úspech žalobcu potom predstavuje 76 % tejto sumy a čistý úspech žalobcu ako rozdiel úspechu a neúspechu predstavuje 52 %. V takomto rozsahu súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Nestotožnil sa so záverom prvoinštančného súdu, podľa ktorého vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ musí veriteľ uviesť konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník viac ako 3 mesiace v omeškaní. Uviedol, že ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vo vzťahu k obsahu upozornenia vyžaduje iba to, aby bol spotrebiteľ upozornený na zámer veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť peňažného záväzku. Pri výzve na splatenie celej pohľadávky § 565 OZ nestanovuje prakticky žiadne obligatórne náležitosti a jej obsah ponecháva na vôli veriteľa. Ak by upozornenie a výzva mali spĺňať aj ďalšie obsahové kritéria, nepochybne by boli vymedzené v normatívnom texte zákona. K interpretácii právnych noriem ústavný súd konštatoval, že súd nie je oprávnený vykladať ich inak, než ich vyjadril zákonodarca, ak je zmysel použitých výrazových prvkov jednoznačný (IV. ÚS 156/2012). Obdobne v náleze zo dňa 30.1.2019 sp. zn. PL. ÚS 21/2014 uzavrel, že v materiálnom právnom štáte je nutné primárne aplikovať metódu doslovného výkladu. Od tejto interpretácie je prípustný odklon iba vtedy, keď ňou nemožno identifikovať obsah právnej normy a je potrebné odstrániť jej nejasnosť. Za týchto okolností nie je zrejmé, prečo sa súd rozhodol (na úkor predvídateľnosti práva a garancie právnej istoty) uplatniť neprímerane extenzívny výklad § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, hraničiaci de facto až s dotváraním práva. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu: 12.3.2024“ vyplýva, že k zosplateniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky za mesiac september 2022, ktorú žalovaný uhradil v nedostatočnej výške. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (od 26.9.2022 do 9.1.2023) trvalo omeškanie s úhradou danej splátky 3 mesiace a 15 dní. Žalovaný bol písomne upozornený na zámer veriteľa zosplatiť úver v lehote nie kratšej ako 15 dní, listom zo dňa 12.12.2022. Všetky tieto skutočnosti žalobca v konaní riadne tvrdil a preukázal listinnými dôkazmi, ktoré priložil k žalobe v rámci upomínacieho konania. Je absurdné, aby v súkromnoprávnom vzťahu

veriteľ splnil všetky zákonné podmienky na zosplatnenie spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, a napriek tomu bol zo strany súdu prekvapivo sankcionovaný absolútnou neplatnosťou právneho úkonu (!) pre údajné nesplnenie ďalšej povinnosti, ktorá zo znenia príslušnej právnej normy nevyplýva. Práve spotrebiteľ je navyše ten, kto prestal úver splácať, a teda musí vedieť, ktoré splátky neuhradil a zároveň vie počas celého trvania zmluvného vzťahu, aká je výška jeho splátky. V tomto prípade bol žalovaný v čase doručenia upozornenia na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v omeškaní s viacerými splátkami. Preto ho žalobca informoval o celkovej výške neuhradenej dlžnej sumy, ktorá predstavovala 1.427,49 EUR. Na toto upozornenie žalovaný nereagoval a neuhradil ani jednu splátku. Nevynaložil žiadne úsilie k tomu, aby zabránil predčasnej splatnosti úveru. Požiadavka na identifikáciu konkrétnej splátky v samotnej zosplatňujúcej výzve je pre zachovanie možnosti spotrebiteľa vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru prima facie absurdná. Tento následok totiž už v momente realizácie výzvy nastal a spotrebiteľovi vznikla nová povinnosť uhradiť celý dlh naraz. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.1.2023 sp. zn. 2 Cdo 18/2022, ods. 37). V súkromnom práve jednoznačne prevažuje preferencia platnosti súkromnoprávných úkonov. Namietol nepreskúmateľnosť výroku I. s tým, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno abstrahovať, akým spôsobom súd dospel k ním priznaným čiastkam. Ďalej vytýkal, že súd prvej inštancie vo zvyšku zamietol žalobu, napriek tomu, že žalovaný z procesného hľadiska zostal pasívny. Poukázal na ust. § 151 ods. 2, § 186 ods. 2 CSP. Uviedol, že v kontradiktórnom sporovom konaní súd nemôže bez ďalšieho ignorovať nespornosť skutkových tvrdení strán sporu a iniciatívne ich začať rozporovať. Uvedené platí o to viac, ak žalobcovi ani neumožní vzniknutú „spornosť“ odstrániť a konfrontuje ho so svojím právnym názorom až v rozsudku. Takýmto arbitrárnym konaním súd de facto vylúčil žalobcu zo sporu a odňal mu možnosť konať pred súdom (porušil jeho právo na spravodlivý proces). Mal za to, že rozsudok prvoinštančného súdu je nedostatočne zdôvodnený, na podklade čoho v odvolacom návrhu žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

4. Prioritne odvolací súd dáva do pozornosti, že pokiaľ sa žalobca odvolal i proti výroku I. rozsudku prvoinštančného súdu, je potrebné uviesť, že v tomto výroku prvoinštančný súd žalobe žalobcu po určitých modifikáciách vyhovel, pričom práve tá časť, ktorú prvoinštančný súd považoval za neuplatnenú dôvodne, sa premietla vo výroku II. rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval žalobcu za osobu oprávnenú na podanie odvolania čo do výroku I., nakoľko ním uplatnené nároky, ktoré prvoinštančný súd v zmysle jeho písomného odôvodnenia v odvolaní napadnutom rozsudku považoval za premlčané (bod 27., 28. odôvodnenia) vo zvyšku zamietol (výrok II. rozsudku). Preto pokiaľ i namieta žalobca v odvolaní nepreskúmateľnosť výroku I. rozsudku prvoinštančného súdu, vzhľadom na to, že zvyšok uplatneného nároku (súdom nepriznaného) sa prejavil vo výroku II., od ktorého potom záviselo i rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd nemohol žalobcu považovať za osobu, oprávnenú na podanie odvolania do výroku I.

5. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou. Oprávnenou osobou na podanie odvolania je vždy tá osoba, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V neprospech žalobcu v danom prípade jednoznačne bolo rozhodnuté výrokmi II., III. a IV. odvolaním napadnutého rozsudku.

6. Pokiaľ ďalej namieta žalobca závery vyslovené prvoinštančným súdom v odôvodnení svojho rozhodnutia o tom, že žalobca do spisu nepripojil notifikáciu, ktorú predpokladá ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorej by vyplývalo, že je žalovaný s niektorou konkrétnou splátkou v omeškaní viac ako 3 mesiace s upozornením, že pokiaľ ju nezaplatí, žalobca pristúpi ako veriteľ k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, teda považoval ním vykonaný úkon výzvy z 9.1.2023, ktorým vyhlásil úver za okamžite splatný, za neplatný v zmysle ust. § 37 a § 39 OZ, odvolací súd vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax odvolacích súdov ale i Najvyššieho súdu SR, ako najvyššej súdnej authority, nemal dôvod odkloniť sa od takto prijatého záveru zo strany prvoinštančného súdu. Prvoinštančný súd sa od takto ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho Krajského súdu v Žiline vo svojom rozhodnutí neodklonil z pohľadu posúdenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako neplatného právneho úkonu podľa § 37, § 39 OZ, naopak, za rozpor možno považovať práve rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výroku I., a to vzhľadom na to, že v spotrebiteľských sporoch nie je možné meniť žalobu

a vzhľadom na to, že skutkovým základom podanej žaloby bolo práve vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktoré bolo posúdené ako neplatný právny úkon, nebolo možné priznať žalobcovi iné plnenie, ako sám v žalobe uplatnil. Nakoľko však žalovaný odvolanie proti výroku I. nepodal a žalobca je osobou, ktorá nie je oprávnená proti výroku I. rozsudku prvoinštančného súdu odvolanie podať, odvolací súd ponechal rozhodnutie prvoinštančného súdu v tejto časti ako nedotknuté.

7. Na druhej strane k odvolacím námietkam ohľadne neplatnosti zosplatnenia úveru, odvolací súd považoval za potrebné poukázať na znenie ust. § 53 ods. 9 OZ a nasl., najmä že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. V posudzovanej veci bolo nesporné, že sporové strany vstúpili do spotrebiteľského právneho vzťahu na základe úverovej zmluvy, ktorá sa spravuje príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník však v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, prípadne aby tak rozhodnutím určil súd, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Pre prípad spotrebiteľských právnych vzťahov musí ale veriteľ splniť podmienky formulované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. pristúpiť k tzv. zosplatneniu dlhu až po uplynutí trojmesačnej lehoty od splatnosti omeškanej splátky a zároveň dlžníka 15 dní vopred upozorniť na zamýšľaný postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Vo všeobecnosti (bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o spotrebiteľský právny vzťah) trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

13. Bolo nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) ku dňu 9.1.2023 Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 9.1.2023. Predmetný jednostranný právny úkon banky je však podľa názoru súdu neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom konkrétne pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase mimoriadneho zosplatnenia. Je nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškani s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškani viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol

účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a OZ.

14. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Navyiac, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľ žiada o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktovej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 7CoCsp/1/2022).

15. Účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ.

16. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporne bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t.j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1-450, Komentár od Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M. Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (str. 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu názoru.

17. Žalovaný tak ani nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Banka využila možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktoré však súd posúdil ako neplatné pre nedodržanie zákonom stanovených podmienok. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu podania žaloby (rozhodovania) splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalovaný v omeškaní.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže žiadne trovy neuplatňoval a zo spisu mu tieto nevyplývajú.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)